

Psalmus

tate angelorum: ubi nec aduersari^o erit in certamine ventilandus: nec piger de terra excitadus.

Alia lira. **Eideat inopes et letetur:** Credat et spe gaudeat: magis inopes sint: ut saturari mereantur: ne cum superbie saginatur: neget eis panis quo salubriter vivunt. Querite dominum inopes: esurite et sitiote.

Alia lira. ipse est enim panis quod de celo descendit. **Querite dominum et vivet anima vestra.** Queritis panem ut vivat caro vestra: dominum querite et vivat anima vestra.

Alia lira. **Quoniam exaudiuit pauperes dominus;** Exaudiuit pauperes: nec exaudiaret pauperes nisi pauperes. **Et quis exaudiens?** Paup est: dolor de te clamet: non fastidit. **Quoniam exaudiuit pauperes dominus.** Et cōpeditos suos non spreuit. Offensos a seruis fecit eos cōpeditos: sed clamantes de cōpedib^o non pteplit. Que sunt iste cōpedes: Mortalitas: corruptibilitas carnis: cōpedes sunt quibus ligati sumus. Et vultus nosce istarū cōpedū grauitatem. Inde dicitur corpus quod corrupit aggrauat animam. Qui homines in seculo eē diuites volūt: istis cōpedibus pānos querunt: si sufficiat pāni cōpedū. **Lumen quare: quātū depellēde necessitatē est.** Lū aut̄ supflua qrl: cōpedes tuas onerare desideras. In tali ḡ custodia vel sole cōpedes remaneant: sufficiat diei malicia sua. Be ista malicia clamam^o ad deum: quoniam exaudiuit pauperes dominus: et cōpeditos suos non spreuit.

Alia lira. **Laudet illi celi et terram;** mare et oīa repetita in eis. Glorie diuite huius paupis iste sunt: considerare creaturam: et laudare creatorē. Laudet illum celi et terra: mare: et oīa repetita in eis. Et creatura ista sola laudat deum: quoniam considerata ea laudat deus. Audi et aliud.

Quoniam deus saluā faciet syon; Reparat ecclesiā suā: gentes fideles incorporat unigenito suo: non fraudat credentes in se p̄mio recompensationis sue. **Quoniam deus saluā faciet syon.** Et edificabunt ciuitates iude. Ipse sunt ecclesie: nō dicat: quoniam erit istud ut edificet ciuitates iude. **O si velis agnoscere structurā et ēē lapis viuī:** ut tres in eā. Et nūc ciuitates iude edificant. Iuda enim p̄fessio interpretat. **Be confessione humiliat̄ edificant ciuitates iude:** ut foris ab eis superbi remaneant: quod p̄fiteri erubescat. **Quoniam deus saluā faciet syon.** Quā syon? Audi in sequentib^o. Et semen suorum ei⁹ obtinebūt eā: et quod diligunt nomē ei⁹ inhabitabūt in ea.

Alia lira. **Psalmus finit⁹ est:** sed paululum istos duos viiūs non relinqimus. Admonet enim nos alii possidebit. et habitabit.

LXIX

qd: nē desperādo in illā structurā nō intremus. Semē inquit seruorum eius obtinebūt eā: Iā ḡ semē seruorum eius quod sūt: Forte dicitur: iudei nati de abraā. Nos aut̄ quod nō sumus nati de abraā quod habebūt istā ciuitatē: Sūt nō sūt semē abrae illi iudei: quod dictū ē: Si filii abrae est facta abrae facite. Semē ḡ seruorum ei⁹: imitatores fidei seruorum ei⁹ obtinebūt eā. Deniq̄ ultimus viiūs supiores exponit. Quasi enim turbat ne putares forte h̄ de iudeis dici: et semen suorum ei⁹ obtinebūt eā dices: Hōs semē gentium sumus quod idola coluerūt: et demonib^o fuierunt: quid ḡ nobis in hac ciuitate sperandum ē: statim subiecit ut p̄sumas et speres: Et quod diligūt nomē ei⁹ inhabitabūt in ea. Hoc est enim semē seruorum ei⁹ quod diligūt nomē ei⁹. Quia enim seruorum ei⁹ dilexerūt nomē ei⁹: quod cum non diligūt nomē ei⁹: nō se dicant semen seruorum eius: et qui diligūt nomē eius nō se negent semen seruorum eius.

Explicit Trac. de ps. LXVIII. Incipit Trac. de ps. LXIX.

Tractas grano tritici: quod mori voluit et multiplicari: grās unico filio dei domino et salvatoris nřo Iesu christo: quod mortez nřam subire nō dedignat^o est: ut nos vita sua dignos faciat. Ecce quod singulariter donec transiret: sic dixit in psalmo: Singularis sum ego donec transire. Quia sic erat singulare granū: ut in se habet magnā multitudinis secunditatem: in quantis genitissimis passionē ei⁹ imitātib^o exultam^o: quoniam natalicia martyrum celebram^o. Multa ḡ membra ei⁹ sub uno capite ipso salvatore nřo caritatis et pacis vinculo colligata: sicut nosse dignam^o: quoniam se p̄missime audistūt vni hō sūt: et ipso vni hoīs vox in psalmis plerūq; audīt: et sic clamat vni tamē oīs: quod oīs in vno vni sūt. Audiamus ḡ quoniam laboraverūt martyres: et infirmas tēpestates odioꝝ in hoc sclo p̄cilitati sūt: nō tā corpore: quod quāq; posituri erāt: sed ipsa fide: ne deficiētes et forte acerbis p̄secutionū cedētes dolorib^o: vel amori vite huīis amitterēt quod p̄misserat deus: quod nō solū vobis: sed etiā exēplo abstulerat oīem timores verbo dices: Non ilit timere eos quod corporis occidunt: anima aut̄ nō p̄mit occidere: exēplo facies quod verbo p̄cepit: ut nec eoꝝ verberantū manus vellent deuittare: nec alapas p̄cūtientū: nec saluas cōspuentū: nec corona de spinis imponentū: nec crucē intersuffientū: nihil horū vitare voluit cum nihil opus erat ppter eos quibus hoc opus

Psalms

erat: faciens egrotis de seipso medicamen-
tū. Laborauerūt ergo martyres & nisi ille
semper adesset q̄ ait: Ecce ego vobiscū sum
vīos in cōsummationē seculi: vtq̄ defecis-
sent. Est ergo in hoc psalmo: vox cōtribu-
latořū: & ideo vtq̄ martyrum inter passio-
nes pīlitantū: sed de suo capite presumē-
tū. Audiam⁹ eos & loquamur cū eis ex af-
fectu cordis: etiā si nō similitudine passio-
nis. Illi em̄ iam coronati sunt: nos adhuc
pīlitamur: nō quia tales nos pīsecutioēs
vīget: quales ipsos vīgerūt: sed fortasse pe-
iores in oīmodis generib⁹ tantorū scanda-
lorū. H̄a em̄ tpa mag⁹ abūdat illud vō ē:
qđ clamauit dñs: Ue mūdo ab scādalisi:
& qm̄ abundauit iniquitas: refrigerescet cari-
tas multorū: Nec em̄ & Loth ille sanct⁹ in
sodomis ab aliq̄ corporalē pīsecutionē pa-
tiabef: aut dictū illi erat: vt nō ibi habita-
ret: pīsecutio eius facta mala sodomitarū
erāt. H̄ūc ḡ iam christo in celo sedēte: iam
glorificato: iam subiectis ceruicib⁹ regū iu-
go eius: & suppositis corū frontib⁹ signo ei-
us: iam nullo remanente qui palā christia-
nis audeat insultare: adhuc tñ inter orga-
na & symphoniacos gemim⁹: adhuc illi ini-
mici martyruř: qr̄ vocibus & ferro non pos-
sūt: eos sua luxuria pīsequūtur: atq̄ vtinā
paganos tantumō toleraremus: esset q̄le-
cūq̄ solaciū expectare eos q̄ nondū cruce
christi signati sunt: qñ signentur: & qñ eius
auctoritate alligati desināt surere. Vide-
mus etiā in fronte portates signū ciuiſ: sit
in ipsa frōte portare ipudētiā luxuriā: die-
busq̄ & solēnitatib⁹ martyry nō exultare: &
insultare: & inter hec gemim⁹: & h̄ pīsecutio-
nī ē: si est in nobis caritas q̄ dicat: Quis
infirmitur & ego nō infirmor: Quis scan-
dalizatur & ego nō vīor: Nullus ḡ seruus
dei sine pīsecutōe. Plerūq̄ ē illō qđ Apls
ait: Sed & oēs q̄ volunt in christo pie viue
pīsecutionē patient. Videris vñ rīderis:
quō diabolus bīformis ē: Leo est in impe-
tu: draco in insidīs. Leo minēt inimic⁹ ē:
draco insidiet inimic⁹ ē. Qñ nos securi: Ec-
ce siāt oēs christiani. Nūq̄ & diabol⁹ chri-
stian⁹ erit: Lēptare ḡ nō cessat: insidiari n̄
cessat. Infrenat⁹ ē: atq̄ illigat⁹ in cordib⁹
impiorū: ne sciuat in ecclia: & tñ faciat qñ-
tū vult. Tremūt dētes ipioř aduersus di-
gnitatē ecclie: & pacē christianorū: & qr̄ nō
habet qđ agant: seviēdo: saltādo: blalphe
mādo: luxuriādo: nō impellūt corpora chri-
stianorū: glacerant aias christianorū. Cla-

LXIX

memus ḡ vna voce oēs hec verba:

Expositio psalmi.

Deuſ in adiutoriū meū intē-
de: Opus em̄ habem⁹ sempitno
adiutorio in isto sclo. Qñ aut nō
mō: Enī i tribulatiōe positi maxie dicam⁹:
Be⁹ in adiutoriū meū intēde.^t Lōfun-
danſ & reuereant⁹: q̄ querūt animā
meā. Christ⁹ dixit: Siue caput dicat: siue
corp⁹ dicat: ille dicit q̄ dixit: Quid me pīse
qr̄is: Ille dīc q̄ dixit: Luž vni ex minūmis
meis fecisti mihi fecisti. Nota ē ḡ vorb⁹
hois: toti hois: capit⁹ & corporis: nō sepe cō-
mendāda qr̄ nō. Lōfundāt inq̄ & reuereā-
tur q̄ qr̄ut aiaz meā. In alio psalmo dicit:
Lōsiderabā in dexterā & videbā: & nō erat
q̄ cogīceret me: Perīt fuga a me: & t nō ē q̄
regrat aiaz meā. Ibi de pīsecutorib⁹ ait: qr̄
nō erat q̄ regreret aiam ei⁹. Hic aut: pīfun-
danſ & reuereant⁹ q̄ qr̄ut aiaz meā. Bolebat
se nō q̄n ad imitādū: gemebat se q̄n ad op-
pīmedū. Querl aiam iusti: cū imitari cogī-
tas: qr̄l aī iusti cū occidē cogitas. Qñ
duob⁹ modis qr̄it aia hois iusti: singlī sin-
gul⁹ psalmis expīsi sūt. Illīc dolet: qr̄ nō est
q̄ regrat aiaz ei⁹ ad imitādā passionē ei⁹.
Hic aut: pīfundāt & reuereant⁹ q̄ qr̄ut aiaz
meā. Querūt aiaz ei⁹: nō vt duas habeāt.
Mō em̄ sic q̄rebāt aiam ei⁹ quō qr̄it latro
tunicā viatorī: Ad h̄ occidit: vt exploiet:
vt habeat. Qui aut pīsequit vt occidat: ex-
cludit aiam: nō se vestit. Querūt illi aiam
meā: occidē me volūt. Quid ḡ tu illis op-
cas: Lōfundāt & reuereant⁹. Etybi est qđ
audisti a dño tuo: Bīligite inimicos vīros:
benefacite his qui vos oderunt: & orate p̄
his q̄ pīsequūtur vos: Ecce pīsecutionē pa-
teris: & maledicis eis a q̄bus pateri. Quō
imitaris passiones pīcedentes dñi tui pen-
dētis in cruce & dicentis: Pater ignosce il-
lis: qr̄ nesciūt quid faciūt: Respōdet talia
dicētib⁹ martyr & dicit. Bīsimi mihi p̄posui
sti dicētē: Pater ignosce illi: qr̄ nesciūt qđ fa-
ciūt: aīḡsce & vocē meā: vt sit & tua. Quid
em̄ diri de inimicis meis: Lōfundāt &
reuereant⁹. Jam facta est talis vindicta de
inimicis martyruř. Saulus ille q̄ Stepha-
nū pīsecut⁹ est pīfusus est & reueritus: anhe-
labat cedes: q̄rebāt q̄s attraheret & neca-
ret: audita desup̄ voce: Saule saule: quid
me pīsequis: cōfusus est: & pīstratus est: &
erectus ad obediendū: qui inflāmat⁹ erat
ad pīseqndū. Hoc ḡ optant martyres in-
imicis suis: confundāt & reuereant⁹. Q̄

Alla līa.
† Dñe ad ad
iūwandū me
festina.

Psalmus

diu eis nō cōfundant̄ t̄ reuerent̄: necesse ē
facta sua defendant. Gloriosi sibi vident̄:
qr̄ tenent̄: qr̄ ligat̄: qr̄ verberat̄: qr̄ occidit̄:
qr̄ saltat̄: qr̄ insultat̄: de his oīb̄ factis aliqui
cōfundat̄ t̄ reuereant̄: necesse ē facta sua ac-
culēt. Si em̄ cōfundētur t̄ auertēt: qr̄ puer-
ti nō possunt: nisi cōfusi fuerint t̄ reuerit̄.
Optemus ḡ hec inimici nostri: securi op-
temus. Ecce ego dixi t̄ vobiscuz dixerim:
omnes qui adhuc saltat̄ t̄ insultant marty-
ribus cōfundantur t̄ reuereant̄: t̄ aliqui in
his parietib̄: tundat̄ confusi pectora sua.

Alia lfa.
† volunt.

Auertantur retrosum t̄ erube-
scant: qui cogitat̄ mihi mala. Pri-
mo fuit impetus psequentiū: mō remansit
maluolentia cogitantū. Prorsus tpa sūt
in ecclesia psecutionis distincta: sequere se
quētia. Fact̄ est impet̄ in ecclia qn̄ reges
psequebant̄: t̄ qr̄ pdicti erāt reges t̄ psecu-
turi t̄ credituri: iplo vno vtqz alterū seq-
batur. Factū est t̄ illud vt psequēs fuit: cre-
diderūt reges: data pax est ecclie: cepit eē
in culmine dignitatis: ecclia etiā in hac ter-
ra: etiā in hac vita: sed nō deest fremit̄ per-
secutori: impet̄ suos ad cogitationes ver-
terūt. In illis cogitationib̄ tanqz in visco
ligat̄ est: diabolus fremit̄ t̄ nō erūpit. Bic
tū est em̄ de his tpibus ecclie: peccator vi-
debit t̄ irascer. Et qd faciet: Nunqd qd pri-
mo: attrahe: ligare: pcutere. Nō facit hoc.
Quid ḡ: Bēnb̄ suis frēdet t̄ tabescet. Et
his tāqz irascif̄ martyr: t̄ tñ p̄ his orat mar-
tyr. Quō em̄ ill̄ bñ optauit illis: de qb̄ di-
xit: Cōfundant̄ t̄ reuereant̄ q̄ querūt aiaz
meā: sic t̄ nūc auertant̄ retrosum t̄ erube-
scat̄ q̄ cogitant̄ mihi mala. Quare: Ut nō
pcedat̄: b̄ sequant̄. Qui em̄ reprehendit chri-
stianā religionē: t̄ p̄ filio suo vult vivere: q̄
si pcedere vult christū: vt ille videlicz erra-
uerit: t̄ inualidus isfirmusqz fuerit: q̄ v̄ vo-
luerit pati inf manus iudeoz: v̄ potuerit.
Ille aut̄ recordat̄ sit cauēs ista oia: decli-
mōtē: mentiēs etiā iniq ne moriat̄: interfi-
ciens aiam suā: vt vivat corpe: magni cō-
siliū prudētisqz sibi videſ. Precedit reprehē-
dens christū: veluti ancedit christū: credat
in christū: t̄ sequat̄ christū. Nā qd optatū
est mō psecutoribus cogitatib̄ mala: dixit
hoc ip̄e dñs Petrus. Precedere q̄ppe quo-
dā loco Petrus voluit dñm. Loquebant̄
em̄ saluator de° passiōe sua: quā si nō suscep-
isset: nos salui nō essemus: t̄ Petrus qui
pauloante eū p̄fessus erat filiū dei: t̄ in illa
p̄fessione appellatus erat petra: supra q̄ sa-

LXIX

bricaretur ecclesia: paulo post dñ dicēte
de futura passione sua ait: Absit dñe p̄pici-
us tibi esto: nō siet istud. Paulo ante: bea-
tus es Simō bariona: qr̄ nō tibi reuelauit
caro t̄ sanguis: sed pater me⁹ qui in celis
est. modo repente: redi post me satanas.
Quid est redi post me: Sequerere me. Pre-
cedere me vis: consilium mihi dare vis: me-
lius est vt cōsilium meū sequaris: hoc est re-
di retro: redi post me. Antecedentē cōpe-
scat vt retro redeat: t̄ appellat satanā: q̄a
vult pcedere dñm. Paulo ante brūs: mō
satanas. Vbi pauloani beat⁹: Quia nō ti-
bi inq̄t reuelauit caro t̄ sanguis: sed pater
me⁹ qui in celis ē. Ende modo satanas:
Quia nō sapis inquit que dei sūt: sed que
hominū. Qui ergo volumus recte celebra-
re natalicia martyru: desideremus imita-
tionē martyru: ne velimus pcedere marty-
res: t̄ melioris cōsilij nobis videri esse: q̄a
evitamus passiones p̄ iusticia t̄ p̄ fide: q̄s
illi nō evitauerūt. Ergo illi qui cogitat̄ ma-
la: t̄ in luxuria nutriūt corda sua: auertant̄
retrosum t̄ erubescat̄: audiāt ab Aplo po-
stea dicēte: Quē aut̄ fructū habuistis ali-
q̄s: in quib̄ nūc erubescit̄: Quid sequit̄:

Auertant̄ statim erubescentes:
qui dicunt mihi euge euge. Duo sūt
genera psecutorū: vituperantū: t̄ adulan-
tū: plus psequitur lingua adulatori⁹:
q̄ manus interfectoris. Nā t̄ ipsum cami-
nū dixit scriptura. Lerte cū de psecutione
loqueretur scriptura dixit: Lanqz aurum
in fornace probauit illos de martyrib̄ in-
terfectis: t̄ sicut holocausti hostiā accepit
illos. Audi qr̄ t̄ lingua adulatū talē: pba-
tio inq̄t argēti t̄ auri ignis. Eir at̄ pbat p̄
os laudantū eis. Argēti inq̄t: t̄ auri: ignis
ille: ignis t̄ iste: de vtrogz te saluū oportet
exire. Fregit te reprobēsor: fract⁹ es in for-
nace tanqz vas fictile. Formauit te verbū:
t̄ venit tēptatio tribulatiōis. Illud qd for-
matū ē oportet vt coqual: sed bene forma-
tū est accedit ignis t̄ firmat. Ei ille dice-
bat in passione: aruit sicut testa virt⁹ mea.
P̄fassio quippe t̄ camin⁹ tribulatiōis fece-
rat fortiore. Rursus si lauderis ab adulā-
tibus t̄ assentantibus: t̄ annueris eis velu-
ti emens olei non tecū portans: sicut qn-
qz virgines insipientes: erit caminus frac-
ture tue: etiā os laudantium te. Sed sine
bis nō possimus: necesse est vt intremus
in hec t̄ exeamus inde: intremus in vitu-
perationē aliquā maloz t̄ improboruz: in

Psalms

trem⁹ ⁊ in assentationē aliquā adulatoři: sed exire inde op⁹ est. Rogem⁹ eū de q̄ di-
ctū est: Lustodiat dñs introitū tuū ⁊ exitū
tuū: vt intrās integer: sic exeras itege. Aut
eīn ⁊ Aplus: Fidelis ē de⁹ q̄ nō vos sinat
tēptari sup̄ q̄ potestis. Ecce habes ingressum:
nō dixit nō tēptemini. Qui eīn nō tē-
ptat nō pbaſ: ⁊ q̄ nō pbaſ nō pficit. Quid
ḡ optauit: Fidelis de⁹ qui nō vos sinat tē-
ptari sup̄ q̄ potestis. Audistis ingressum
audite ⁊ exitū: b̄ faciet cū tēptatiōe etiā ex-
itū vt possitis tolerare. Ergo ⁊ illi auertāt
statim erubescētes q̄ dicunt mihi euge eu-
ge. Quare eīn me laudāt: Laudet deum.
Quis eīn ego sū vt lauder i me. Aut quid
ego feci: Quid habeo qđ nō accepi: Si ac
cepisti inq̄t quid gl̄iaris quasi nō accepiſe.
Avertāt ḡ statim erubescētes q̄ dicūt mibi
euge euge. Tali oleo pingue factū ē caput
hereticoꝝ: cū dicūt: ego sū: ego sū: ⁊ dicūt
illis tu dñe: acceperūt euge euge: secuti sūt
euge euge: facti sunt duces ceci cecoꝝ se-
quētiū. Aptissimus vocib⁹ donato dicunt
ista cārata: euge euge dux bone: dux pcla-
re: ⁊ nō dixit ille: auertāt statim ⁊ erubescāt
q̄ dicūt mibi euge euge: nec eos corrigēvo-
luit: vt christo dicerēt: dux bone: dux pcla-
re. At vō Aplus formidās euge hoīm: vt
vere laudaret in christo: noluit se laudari
p̄ christo dicētibusq̄ qbusdā: ego sū Pauli:
respōdit in libertate dñi: Nūqd Paul⁹
crucifix⁹ est p̄ vobis: aut in noīe Pauli ba-
ptizati est: Ergo dicāt martyres etiā in p-
secutiōe adulatioň: auertāt statim erube-
scētes q̄ dicūt mibi euge euge. Et qđ sit cū
illi auertāt ⁊ erubescāt oēs: siue q̄ querūt
aiam meā: siue q̄ cogitat mibi mala: siue q̄
quersa ⁊ simulata beniuolētia lingua volūt
emollire qđ seriāt: cū fuerint ⁊ ipi queris et
fusis: qđ fiet: Exultet ⁊ iocūdētur
in te: Nō in me: nō in illo aut in illo: b̄ in q̄
facti sunt lux q̄ fuerūt tenebre. Exultet ⁊ iocū-
dētur in te. Oēs qui q̄rūt te. Aliud
est q̄rere deū: aliud q̄rere hoīem. Iocūdēt
q̄ q̄rūt te. Nō iocūdabunt ḡ q̄ querūt se
q̄s por q̄sisti aňq̄ q̄rerēt te. Nōduz q̄rebāt
ouis illa pastore: aberrauerat a grege: ⁊ de-
scēdit ad eā: q̄s iuit eā: reptauit i humerū su-
is: ptemnit te iā q̄rentē se. Jā ḡ q̄ris eūm q̄
por q̄s iuit te: fac qđ ait. Que sūt oues mee
vocē meā audiūt ⁊ sequūtūr me. Si ḡ que-
ris eū q̄ por q̄s iuit te: ⁊ ouis facta es ei⁹: et
audis vocē pastoris tui: ⁊ sequeris eū: vi-
de quid tibi de se ostēdit: qđ de corpe suo:

LXIX

ne in ipo errares: ne in ecclia errares: ne q̄s
tibi diceret: christ⁹ est q̄ nō ē christ⁹: aut ec-
clesia q̄ nō ē ecclia. Multi eīn dixerūt car-
nē nō habuisse christū: ⁊ nō in corpe suo re-
surrexisse christū: noli seq̄ voces eoꝝ: audi
vocē ipsius pastoris: q̄ induit⁹ est carne vt
q̄rēt p̄ditā carnē: resurrexit: ⁊ ait: Palpa-
te ⁊ videte q̄ spiriſ ossa ⁊ carnē nō habet
sicut me videtis h̄re. Ostēdit se tibi: vocē
q̄ ei⁹ seqrē. Ostēdit ⁊ eccliam: ne q̄s te fal-
lat in noīe ecclie. Oportebat inq̄t christū
pati: ⁊ resurgere a mortuis tertia die: ⁊ p̄di-
carūn noīe eius penitentiā ⁊ remissionem
pctōꝝ p̄ oēs gentes: incipiēt ab hierusa-
lē. H̄abes vocē pastoris tui: noli sequi vo-
cē alienoꝝ: ⁊ furē nō timebis: si vocē pasto-
ris fueris secutus. Unde aut sequeris: Si
nec cuiq̄ hoīm dixeris: q̄si eius merito eu-
ge euge: ne cū gratulatiōe audierūt: ne oleo
peccatoris pinguescat caput tuū. Exultet
⁊ iocūdēt in te oēs q̄ q̄rūt te. Et dicant:
Quid dicēt: q̄ exultāt: Semp magnificēt
dñs: Bicāt hoc oēs qui exultāt et
q̄ q̄runt te. Quid: Semp magnificēt dñs.
Qui diligūt salutare tuū. Nō tantū
magnificēt dñs: sed etiā dñs sp. Ecce erra-
bas ⁊ auersus ab eo eras: vocauit te mag-
nificēt dñs. Ecce inspirauit tibi p̄fessionē
pctōꝝ: p̄fessus es: dedit veniā: magnifice-
tur dñs. Jā cepisti iuste viuere: iam puto
q̄si iustū est: vt ⁊ tu magnificeris. Eteīn cū
te vocaret errātē: magnificādus erat dñs:
cū tibi p̄fitēt pctā dumisit: magnificandus
erat dñs. Nō iam audiēs v̄ba ei⁹ cepisti
pficere: iustificat⁹ es: puenisti ad qndā vir-
tutē excellentiā: dignū est vt ⁊ tu aliquā ma-
gnificeris. Bicāt: sp magnificēt dñs. Spec-
cator es: magnificēt vt vocet: p̄fiteris: ma-
gnificetur vt ignoscat: iā iuste viuīs: mag-
nificēt vt regat: p̄seueras v̄sq̄ i finē: vt glo-
rificetur magnificetur. Semp ḡ magnificēt
dñs. Hoc dicāt iusti: hoc dicāt qui q̄runt
eū: q̄s quis hoc nō dicit: nō querit eū. Ecce
magnificēt dñs: exultet ⁊ iocūdēt oēs q̄
q̄rūt eū: ⁊ dicant sp magnificetur dñs q̄ di-
ligūt salutare ei⁹. Ab illo est eīn illi salus n̄
a se. Salutare. n. dñi dei n̄i saluator dñs
n̄i Jesus christ⁹. Quisq̄s diligūt saluatorē
cōfitetur se sanatū: q̄s q̄s se p̄fitetur sanatū
fuisse: cōfitetur egrotū. Bicant ergo semp
magificetur dñs qui diligūt salutare tuū:
nō salutare suū: quasi ipsi se saluet: nō qua-
si salutare hoīs tanq̄ ab illo saluent. Noli
te inq̄t p̄fidere in principes: ⁊ in filios ho-

psalmus

minū: quib⁹ nō est sal⁹. Quare hoc: Bñi ē salus: t sup p̄l̄m tuuʒ bñdictio tua. Ergo sp magnificet dñs. Qui hoc dicunt: Qui diligūt salutare tuū. Ecce magnificet dñs nūq̄ tu: nūq̄ tu: in illo aliqd: in me nihil. Si autē in illo q̄cquid ego: ille nō ego. Tu ḡ quid: Ego vero egenus t paup sum. Ille diues: ille abundans: ille null⁹ indigēs. Ecce lumen meū: ecce vnde illumino: qm̄ clamo: tu illuminabis lucernā me am dñe: de⁹ meus illuminabis tenebras me as. Domin⁹ soluit compeditos: dominus erigit elisos: Dominus sapientes facit cecos: dñs custodit p̄selatos. Quid ergo tu: Ego vero egenus t pauper. Ego tāq̄ pu pillus: aia mea tanq̄ vidua destituta t de solata: auxiliū q̄ro: sp̄ infirmitatē meā cōfiteor: Ego vero egenus t pauper. Bonata sunt mihi peccata: iam cepi seq̄ p̄cepta dei adhuc tñ egen⁹ t pauper. Uli adhuc egenus t pauper: Quia video alia legē in mēbris meis repugnantē legi mētis mee. Uli egenus t paup: Quia beati qui esurisit et sitiuit iusticiā. Adhuc esurio: adhuc sitio: saturitas mea dilata est nō ablata. Ego ve ro egenus t paup. Deus adiuua me. Ende cepit: B⁹ in adiutoriū meū itēde: deus adiuua me. Rectissime t Lazar⁹ ad iutus interpretari dicit. Ille egen⁹ t pauper qui ablatus est in sinu Abrae: t gerit typū ecclesie dei: q̄ semp p̄fiteri debet adiutorio sibi opus esse: hoc est veru: hoc est pium. Dixi dño: deus meus es tu. Quare: Quoniam bonorū meorum nō eges. Ille non eget nostri: nos egemus ipsius: ideo ver⁹ dñs: nam tu nō valde verus dñs serui tui: ambo hoies: ambo egētes deo. Si autē putas egere tui seruum tui: vt des panē: eges t tu serui tui: vt adiuuet labores tuos: vtter q̄ vestrū altero vestrū indiget. Itaq̄ nullus nullus vere dñs: t nullus vestrum vere seruus. Audi verū dominū cuius ver⁹ es seru⁹. Dixi dño deus meus es tu. Quare tu dñs: Quoniam bonorū meorum non eges. Quid autē tu: Ego vero egenus t pauper. Ecce egenus et pauper. Pascat deus: subleuet deus: adiuuet deus. Deus inquit adiuua me. Aduitor t eru tor: me⁹ es tu: dñe ne tardaueris. Tu adiutor t erutor: idigeo auxilio: adiu ua: implicat⁹ sum erue. Nemo em̄ eruet de implicationib⁹ nisi tu. Circūstāt nos nexus diuersarū curarū: hinc atq̄ inde dilaniamur q̄si spinis t sepib⁹. Ambulam⁹ angu

Alia lfa.
† liberator.
† moreris.

LXIX

stā viā: fortasse hesimus in sepib⁹: dicam⁹ deo: tu es erutor meus. Qui ostēdit angu stā viā: fecit vt sequeremur. Hec vox p̄se ueret in nobis fratres. Quātūcūq̄ hic vi xerimus: quātūcūq̄ hic p̄fecerimus: ne mo dicat: suffic mibi iust⁹ su⁹: Qui dixerit: remāsit in via nō nouit puenire. Ubi dixe rit sufficit: ibi hesit. Attēde Ap̄lm cui non sufficit: vide quō se vult adiuuari donec p ueniat. Fr̄es inq̄t: ego me n̄ arbitror cōpre hēdīsse: ne illi sibi viderent apprehēdīsse. Quib⁹ rursus dicit: Qui se putat aliqd sci re: nondū scit quēadmodū oporteat scire. Quid ḡ ait: fratres ego me non arbitror cōprehēdīsse. Supra dixerat: si q̄rā acce perim aut lā p̄fectus sim: t ibi sequit. Fr̄tres ego me nō arbitror cōprehēdīsse. Si nondū accepit: egen⁹ t pauper est: si nōdū p̄fectus est: egen⁹ t pauper est: bñ dicit: de⁹ adiuua me. Sed intelligit aliquid t excelsus intelligit. Uide tñ quid dicat. Et aut qui potēs est oia facere supabundant⁹ q̄ petum t intelligimus. Uide ḡ qr nondū puenit: nondū app̄hēdit. Quid ergo ait: Fr̄tres ego me nō arbitror apprehēdīsse: vnum aut que retro oblitus in ea que ante sunt extēt⁹: fm intentionē sequor ad pal mā superne vocatiōis. Ille ergo currit: tu hesisti: ille dicit nōdū se p̄fectū: t tu iam de p̄fectione gloriaris. Confundātur qui tibi dicunt euge euge. Confundāris inter il los t tu: quia tu tibi dicis euge euge. Qui enī seiōm laudat sibi dīc euge euge: qui ab alijs laudatur t p̄sentit: non portat oleum secū deficiūt faces: cl̄usurus ē ille ianuā. Hoc ḡ nos docuit psalm⁹ iste breuit carissimi ex admonitione solemnitatis marty rū: vt intelligamus qr̄ martyres tribulatio nem hic passi sunt corporalē: nos in quāta cūq̄ pace simus: necesse est patiamur tri bulationē spirituālē: t necesse ē vt inter scā dala t zizania t paleā gemat ecclesia t illa massa: donec messis veniat: donec ventila brū: donec veniat vltima vētilatio: vt sepe tur palea a frumento: donec ad horreū redī gat. Quod donec fiat clamēt⁹: ego vero egenus t pauper sum: deus adiuua me: adiutor meus es tu: domine ne tardaueri. Quid ē ne tardaueri: Quia longū ē vt ve nat christus. Quid igitur: Quia dicimus ne tardaueris: iam ventur⁹ est anteq̄ sta tuit venire: Quid sibi vult hoc votum ne tardaueris: Me mihi tardi⁹ videat: qđ vē turus est. Libi em̄ longū videtur: no deo

Psalmus

longū videtur cui mille anni dies vñ^o est:
vel tres hore vigilie. H̄z tu si nō habueris
tolerantia: tardū tibi erit: et cū tibi tardum
erit deflecteris ab eo: et eris similis illis qui
in heremo fatigati sunt: et festinauerit a deo
petere delicias quas illis in patria reserua-
bat: et cum nō darentur delicie in itinere q-
bus forte corruperentur murmurauerunt
aduersus deū: et redierunt corde in egypto
vnde corpe erant separati: corde redi-
erunt. Noli ergo tu sic: noli sic: time, verbū
dñi dicētis: **N**hemēto vxoris Lotib. Et ipa
in via iā liberata de sodomis retro respex-
it. Tibi respexit: ibi remāsit: facta est statua
salis vt zdiat te. Exēplo em̄ tibi data ē: vt
tu cor habeas: non remaneas satu^o in via.
Attēde remanente et trāsi: attēde respicien-
te retro: et tu in anteriora extētus esto sicut
Paulus. Quid ē nō respicere retro: Que
retro oblitus inq̄t. **Z**ō sequens vocat ad
supernā palmā: de q̄ postea glorierit: qr idē
Aplus dicit: Superest mibi corona iusticie
quā mihi reddet dñs i illo die iust^o iudex.

Ep̄l̄. Tract. de ps. LXIX.
Incept. Tract. de ps. LXX.

Sermo pmus: de pma pte psalmi.

Tu omnib^o scripturis sanctis gra-
tia dei que liberat nos: cōmendat
se nobis: vt cōmendatos habeat
nos. Hoc in isto psalmo cantatur: de quo
cū vestra caritate loqui suscepimus. Ade-
rit dñs vt sic ea corde p̄cipia quō dignum
est: et sic ea p̄mā quō expedit vob. Multū
em̄ mouet dei amor et timor. Timor dei qr
iustus est: amor qr misericors est. Quis. n.
ei diceret qd fecisti si dānaret iustū: Quā-
ta ergo misēdia eius ut iustificet iniustum:
Ex hoc plectū nobis et Apostolū audiui-
mus eandē maxie gratia cōmendantē: de
cui cōmendatiōe habebat iudeos inimi-
cos: velut d̄ l̄a legl̄ p̄sumētes: et tanq̄ iusti-
ciā suā diligentes atq̄ iactantes: de quib^o
dicit: **L**estimoniu phibeo illis: qr zelū dei
habent: sed nō fīm scientiā. Et tanq̄ ei di-
ceretur: quid est em̄ habere zelum dei fīm
scientiā: subiecit p̄tinuo. Ignorātes enim
dei iusticiā et suā volentes p̄stituere: iusticie
dei nō sunt subiecti. Gloriātes inq̄t tanq̄
de operib^o excludunt a se gratiā: et tanq̄ d̄
sanitate sua falsa presumētes: respūnt me
dicinā. **L**ōtra tales em̄ et domin^o dixerat:
Hō veni vocare iustos: sed peccatores in
penitentiā: nō est opus sanis medic^o: fīma
le habētibus. **H**ec est ergo tota sciētia ma-

LXX

gia hominis: scire quia ipse p se nihil est: et
qm̄ quicquid est a deo est et ppter deū est.
Quid em̄ habes inq̄t qd nō accepisti: Si
autē accepisti qd gl̄iaris quasi nō accepis:
Hāc gratiā ḡ cōmendat Aplus: hinc b̄re
meruit iūicos iudeos: de l̄a legis et d̄ sua
iusticia gloriātes. Hāc ḡ cōmendās in lec-
tione q̄ lecta est sic ait: Ego em̄ suz minum^o
aploꝝ q̄ nō sum dignus vocari aplus: q̄a
psecutus su ecclesiā dei: sed ideo inq̄t misē
ricordiā psecutus sum: qr ignorans feci in
incredulitate. Beinde paulopost. Fidelis
sermo est inquit: et omni acceptōe dignus:
qr christus Jesus venit in hūc mundū p̄c-
catores saluos facere: quoꝝ p̄mis ego su.
Nūquid ante illū nō erāt p̄ctōres: Quid
est ḡ prim^o ego: Antecedēt omnes nō ip̄e:
sed malignitate. Sed iō inq̄t misēdiā cō-
secut^o sum: vt in me oñderet chrl^o Jesus
omnē longanimitatē ad informationē co-
rū qui credituri sunt illi in vitā eternam: id
est vnuſquisq̄ p̄ctōr et iniqu^o iam de se de-
sperās: iam habens quasi gladiatoriū ani-
mū: vt iō faciat q̄cquid vult: qr necessario
dānādus ē: respiciat tñ ad ap̄lm̄ Paulū:
cui tanta crudelitas: tantaq̄ malicia a deo
donata ē: et nō de se despādo puerat ad de-
um. Hāc ḡ gratiā cōmendat nobis deus:
et iō isto psalmo: Intueamur illū: et videam^o
an ita sit: an forte ego aliꝝ suspicer. Etenim
arbitror hūc eū b̄re affectū: et hoc oībus p̄
p̄ suis syllabis resonare: id ē hoc nobis cō-
mendare grāz dei gratiā q̄ nos liberat in
dignos: nō p̄p̄f nos s̄ ppter se: vt etiā si nō
hoc dicere: neq̄ hoc p̄locut^o eēm: q̄libet me
diocris cordis homo attēte audies verba
eiusdē psalmu saget hoc: et forte ip̄is v̄bis si
aliud habebat i corde mutaret: et fieret qd
hic sonat. Quid est hoc: Ut tota spes no-
stra in deo sit: nihilq̄ in nobis tanq̄ de no-
stris virib^o p̄sumamus: ne n̄m faciētes qd
ab illo ē: et qd accepimus amittam^o. **T**i-
tulus ḡ psalmi hui^o: vt solet titul^o psalmi:
indicans in lumine quid agatur in domo.
Ipsi David filior^o Jonadab: et
eoꝝ q̄ primi captiui ducti sūt. Jonadab
hō fuit qdā: cōmēdat nob ex p̄phetia
Hieremie: q̄ filijs suis p̄cepit vt vīnū n̄ bi-
beret: neq̄ in domibus resideret: s̄ in taber-
naculis habitaret. Preceptū autē patris fi-
lii tenuerūt et seruauerūt: et ex hoc bñdici a
dño meruerūt. Bñs hoc nō precepit: s̄
pater ipsorū. Sic autē hoc accepérūt tanq̄
p̄ceptū a dño deo suo: qr et si dñs n̄ p̄cepit